

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 100. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211094579120.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

Jeg kan ikke blie til noget, sa jeg. Hver morgen vågner jeg med den overbevisning, at jeg er en sjælden begavelse, min dag går hen med at vente på, at jeg skal frembringe noget uhyre, noget overmenneskeligt, og hver aften går jeg i seng med den usalige tro, at jeg er den mest sølle af alle idioter. Men jeg forsikrer, at jeg har den allerstørste lyst til at blie et sjeni — mine forsikringer omfatter allerede ikke få bind — ingen kan egne sig bedre til det end jeg, og jeg kan ikke gøre for, at det er mig umuligt at opfiske de herlige ideer, som dog faktisk findes i mit hoved. Jeg er virkelig et sjeni, jeg må da vide det bedst selv, men ingen vil tro mig. Mange gange må jeg skrike højt i pine og utålmodighed, fordi jeg tydelig kan mærke aldeles geniale ideer, som er lige i overfladen af min sjæl, de er næsten fremme, jeg kan lisom fornemme den bølgebevægelse, de fremkalder, idet de skal til at dukke op — og så blir de dernede! At man ikke kan læse dem på mig, når jeg nu sier, de er der!